

Izreka

Članak 168. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna praksa kojom se poreznog obveznika ovlašćuje da odbije u cijelosti pretporez za porez na dodanu vrijednost (PDV) na robu i usluge koje je porezni obveznik stekao za potrebe obavljanja i gospodarskih aktivnosti, oporezovanih PDV-om, i negospodarskih aktivnosti, koje nisu obuhvaćene područjem primjene PDV-a, zato što, u primjenjivom poreznom propisu, ne postoje posebna pravila koja se odnose na mjerila i metode raspodjele koja bi poreznom obvezniku omogućila odrediti dio tog plaćenog pretporeza koji treba smatrati povezanim s njegovim gospodarskim i negospodarskim aktivnostima.

(¹) SL C 13, 15. 1. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 8. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemska) — Staatssecretaris van Financiën protiv L. W. Geelen

(predmet C-568/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Porez na dodanu vrijednost (PDV) — Šesta direktiva 77/388/EEZ — Članak 9. stavak 2. točke (c) i (e) — Direktiva 2006/112/EZ — Članak 52. točka (a) — Članak 56. stavak 1. točka (k) — Isporuka usluga — Mjesto oporezivih transakcija — Poveznica radi oporezivanja — Interaktivne erotske izvedbe koje se snimaju i emitiraju uživo putem interneta — Zabavne aktivnosti — Pojam — Mjesto gdje se usluge fizički izvršavaju)

(2019/C 230/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Financiën

Tuženik: L. W. Geelen

Izreka

1. Članak 9. stavak 2. točku (c) prvu alineju Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstva država članica koja se odnose na promet — zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za razrezivanje, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2002/38/EZ od 7. svibnja 2002., i članak 52. točku (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da isporuka složenih usluga, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje se sastoje od nuđenja interaktivnih erotskih izvedbi koje se snimaju i emitiraju uživo putem interneta, predstavlja „zabavne aktivnosti” u smislu tih odredaba, koje se trebaju smatrati „fizički izvršenima”, u smislu tih odredaba, u mjestu u kojem dobavljač ima sjedište poslovne aktivnosti ili stalnu poslovnu jedinicu iz koje se obavlja isporuka usluga, ili u odsustvu takvih mjesta, u mjestu njegova stalnog prebivališta ili uobičajenog boravišta.

- Članak 9. stavak 2. točku (e) dvanaestu alineju Direktive 77/388, kako je izmijenjena Direktivom 2002/38, i članak 56. stavak 1. točku (k) Direktive 2006/112, u vezi s člankom 11. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1777/2005 od 17. listopada 2005. o određivanju provedbenih mjera za Direktivu 77/388 o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, treba tumačiti na način da isporuka usluga, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, koje se sastoje od nuđenja interaktivnih erotskih izvedbi koje se snimaju i emitiraju uživo putem interneta, ako se takve usluge isporučuju potrošačima koji se nalaze u državi članici dobavljača tih usluga, nije obuhvaćena područjem primjene tih odredaba.

(¹) SL C 424, 11. 2. 2017.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 8. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Riigikohus — Estonija) — Mittetulundusühing Järvelaev protiv Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(predmet C-580/17) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička poljoprivredna politika — Potpore ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) — Uredba (EZ) br. 1698/2005 — Primjena ratione temporis — Članak 72. — Trajnost radnji vezanih uz aktivnosti ulaganja — Važna promjena sufinancirane aktivnosti ulaganja — Predmet stečen putem aktivnosti ulaganja koju je sufinancirao EPFRR i koji je korisnik potpore dao u najam trećemu — Financiranje, upravljanje i nadzor zajedničke poljoprivredne politike — Uredba (EZ) br. 1306/2013 — Članci 54. i 56. — Obveza država članica da zahtijevaju povrat neopravdano isplaćenih iznosa zbog nepravilnosti ili nepažnje — Pojam „nepravilnost” — Pokretanje postupka povrata)

(2019/C 230/09)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Riigikohus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mittetulundusühing Järvelaev

Tuženik: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Izreka

- Trajnost aktivnosti ulaganja koju je, kao u glavnom predmetu, odobrio i sufinancirao Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) u okviru programskog razdoblja 2007. — 2013. mora se ocijeniti s obzirom na odredbe članka 72. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj. Kada do povrata neopravdano isplaćenih iznosa u okviru te aktivnosti dolazi nakon završetka navedenog programskog razdoblja, odnosno nakon 1. siječnja 2014., njegovu osnovu čini članak 56. Uredbe (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage uredaba Vijeća (EEZ) br. 352/78, (EZ) br. 165/94, (EZ) br. 2799/98, (EZ) br. 814/2000, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) 485/2008.
- Činjenica — da je korisnik potpore koja mu je, poput one iz glavnog postupka, bila isplaćena u okviru aktivnosti ulaganja koju je sufinancirao Europski poljoprivredni fond za ruralni razvoj (EPFRR) u okviru Leader osovine iz Uredbe br. 1698/2005 predmet ulaganja stečen tom potporom dao u najam trećoj osobi koji se njime koristi za istu aktivnost poput one koju je morao izvršavati korisnik navedene potpore — može predstavljati važnu promjenu te sufinancirane aktivnosti ulaganja, u smislu članka 72. stavka 1. te uredbe, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri s obzirom na sve predmetne činjenične i pravne elemente, u pogledu alternativnih uvjeta iz točaka (a) i (b) te odredbe. U svrhu donošenja zaključka o postojanju nedopuštene prednosti dane nekom poduzetniku ili javnom tijelu, u smislu članka 72. stavka 1. točke (a) te uredbe, na nacionalnom nadležnom tijelu je da, pod nadzorom nadležnih nacionalnih sudova, utvrdi od čega se konkretno sastoji nedopuštena prednost.